

کانی ماسی ههواری که نار شاری بکوزان

حهمه سنه عيد حهنه

که له ۸۱ فتیریوه‌ری ۱۹۶۳ دا به عس بقیه‌که مین جار ده سه‌لاتی گرته دهست، حشی دزی و هستایه‌وه. بدک ئه مه‌هه‌لؤیسته‌ی شمعی به دل نهبوو. که ۱۹۶۸ به عس ده سه‌لاتی که وته‌وه دهست و دواتر شیوعیه‌کان برده‌ی نیشتمانیان له‌گه‌لدا مور کرد، ئه مجاره‌یش پدک هه‌ر دزی ئه‌و سیاسته‌ی حشی بعو، ئه‌گه‌رچی خوی هاپه‌یمانی به عس بعو! ئه‌وی بق‌پدک رهوا بعو، بق‌خشی ناره‌وا بعو!

چونکه رهوتاری قاسم به‌رانبه‌ر کورد دوزمنانه بعو، پارتی له ۸۱ فتیریوه‌ری ۱۹۶۳ دا چه‌لکی بق‌به عس لیدا. به‌لام چوار مانگ دوای کووده‌تا شوومه‌که، له ۷/۹ ۱۹۶۲ دا به عس خه‌لکی سلیمانی ره‌شبکیگر کرد و له «دؤلی مه‌گ» دا قه‌سابخانه‌ی بق‌دیان تیکش‌هه‌ری ئه‌و شاره ساز کرد.

چونکه به عس جاری قه‌لاچوک‌کردنی شیوعیه‌کانی دابوو، «بیاننامه‌ی زماره ۱۳» هینده‌ی نه‌ما بعو، هیلی ئاب ۱۹۶۴»^۱ حشی به‌رهو ئامیزی عارف ببات. ئه‌و سازش‌کاریه یه‌کیک بعو له هه‌کاره گرنگانه‌یه سیپتیمبه‌ری ۱۹۶۷ دا حشی دوو له‌ت کرد. پارتی و حشی چونکه له‌بر روشنایی «دوزمنی دوزمن دوسته‌دا» رهوتاریان ده‌کرد، هه‌ردوو لایان زوو زوو کاله‌کیان به ئه‌ژنؤیان ده‌شکاند.

محه‌مه‌ی حاجی مه‌حموود ده‌لیت: «خشی دوا لایه‌ن هاته شه‌پی (ینک)‌وه و دوا لایه‌نیش ئاشتی له‌گه‌لدا مور کرد.»^(۱) له سیپتیمبه‌ری ۱۹۶۱ دا شووشی ئه‌لیول دهستی پی کرد، حشی له دوای کووده‌تای ۸۱ فتیریوه‌ریه‌وه پتیوه‌ندیبی پیوه کرد. دوای نسکو له ناوه‌راستی سالی ۱۹۷۶ دا شووشی هله‌لگیرسایه‌وه، حشی له سه‌ره‌تای ۱۹۷۹ دا له‌نیویدا گیرسایه‌وه. هه‌ردوو جاره‌که پتیوه‌ندیکردنی حشی به شووشیه‌وه، له زیز گوشاری به‌عسدا بعو.

ئه‌گه‌رچی ده‌بیو شیوعیه‌کانی کوردستان له براشی رزگاری کوردستاندا روقلی سه‌ره‌کی وازی بکه‌ن، ودلی هه‌میشه شه‌قی زه‌مانه رهوانه‌یه ئه‌و سه‌نگه‌رهی کردون و روقلیکی لاوه‌کیان تیدا گیراوه. له هیچ شووشیکدا خانه‌خوی نه‌بیون، هه‌میشه به په‌روش‌هه‌وه چاوه‌ریتی هه‌لؤیستی دوستانه‌یه بالله به‌هیزه‌کانی نیو شووشیه‌کان بیون.

شیوعیه‌کان که ده‌بیو هه‌میشه ده‌ستپیشخه‌ری بکه‌ن، پیش سه‌ره‌ده‌که‌ی خویان بکه‌ن، له پیش رووداوه‌کانه‌وه بن و زووتر گوییان له زنگی مه‌ترسییه‌کان ببیت، هه‌میشه پاشکوی رووداوه‌کان بیون. ئه‌گه‌رچی سه‌رکردايیه‌تی حشی چل سالیکه شیوعیه‌کان له تیکش‌کانیکه‌وه به‌رهو تیکش‌کانیکی دیکه ده‌بات، ودلی هه‌رگیز هینده بویر نه‌بیوه، ته‌نیا جاری دان به لینه‌هاتووی خویدا بنتی و دهست له کار بکیشیتیه‌وه.

ئه‌گه‌رچی حیزب شیوعیه‌کان بق‌شه‌ری پیرزی چینایه‌تی له دایک ده‌بن، ودلی حشی هه‌میشه به دوای سازشدا گه‌راوه و خوی له شه‌ر دزیوه‌تاهو. چونکه هه‌رگیز خوی بق‌هیچ شه‌پری ئاماذه نه‌کردووه، هه‌ر که تووشی شه‌ر هاتووه، دژوارتین زه‌بری به‌ره که‌تووه. حشی هه‌میشه له سه‌نگری داکوکی‌کردندا بعووه، هه‌رگیز هیرشی نه‌بردووه. هه‌میشه دهستی به کلاؤی خویه‌وه گرتووه و بروای به «زیان له نیوه‌ی بگه‌ریتیه‌وه،»^۲ هه‌بیوه.

دوای بیاننامه‌ی زماره ۱۲ که شیوعیه‌کان له (به‌مق) بنکیه‌کیان ئاوه‌دان کردووه، چه‌کداره‌کانی ئیبراهم ئه‌حمد، په‌لاماری ئه‌و بنکه‌کیان دا و له شه‌ریکی نابه‌رانه‌ردا، دوای کوشتنی چه‌ندین شیوعی، بنکه‌کیان گرت و پینچ شیوعیشیان به دیلیتی گولله‌باران کرد و چه‌ند شیوعیه‌کیشیان وا ته‌نگاوه کرد، خویان دا به ددم رووباری سیروانه‌وه و خنکان.^(۲) که ئیبراهم ئه‌حمد ئه‌میوه دوای کووده‌تای ۸۱ فتیریوه‌ری ۱۹۶۳ له ماوهت دهستی ده‌کرد به‌به‌ر پشتوئیه‌کیدا و ده‌یگوت: «له کوردستانی مندا جیی حیز و شیوعی نابیتیه‌وه،» مرد، هاواری دیرینه‌کانی قوربانیه‌کان، به بونه‌ی ئه‌و «کاره‌ساته‌وه!» هه‌ر له باشوری کوردستانه‌وه، تا باکوری ئه‌وروویا پرسه‌نامه‌یان بق‌جه‌لال تالله‌بانی نارد. نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌مین که بپیوه‌پی لیه‌اتوویه‌وه شویتیپی ئیبراهم ئه‌حمد ده‌کرتووه و نه‌ک هه‌ر دریغی له شیوعیکوشتن نه‌کردووه، به‌لکوو له مامؤسستاکه‌یشی تیپه‌راندووه، ده‌شی ئه‌گه‌ر سبه‌ی دلی له لیدان بکه‌ویت، پیبه‌رانی حشی به بونه‌ی کوچی دوایی ئه‌ویشه‌وه، دریغی له جوانه‌هونینه‌وهی پرسه‌نامه‌دا نه‌که‌ن.

مه‌کسیم گورگی له رومانی دایکدا، له سه‌ر زمانی یه‌کی له کاره‌کته‌هکانیه‌وه ده‌لیت: «میشوله‌یه که دلپیک خوینمان ده‌مئیت، به دوو په‌نجه ده‌یقليق‌ینه‌وه، ئه‌دی چون له که‌سی خوش بین که چاکترين هاپریمانی کوشتبیت!» له‌نیو حیزبی

شیوعیشداده‌ل و کوترا ههبوون. لاینگرانی هیلی تاب و بهره‌ی نیشتمنانی کوترا کانی ناو حشع بعون. ههلوکانی نیو ریکختنه‌کانی سلیمانی حشع «کومیته‌ی بهرگری و توله‌سنه‌ندنه‌وه» لهنیو بالی سه‌رکردایه‌تی ناوه‌ندیدا گیرسانه‌وه، بؤیه له بواری توله‌سنه‌ندنه‌وه خوتی بهناهه قرزاوی شیوعیه‌کاندا، ئهه بالله دهست بهکارت‌بوبو. شیوعیه‌کانی عراق که هه‌میشه له‌سهر بیرورا لیيان تیرور کراوه، تهناهه‌ت ئهوانیش له‌سهر بیرورا جیاواز، ههندی جار تیروریستانه ره‌وتاریان له‌تک هاوارتیانی دیرینی خویاندا کردوه و هه‌رگیز لهنیو حیزبدا بواریان بق فره‌سه‌کویی نه‌ههخساندووه.

له روانگی حه‌مهی عه‌زیزده، ئوبالی کوشتنی شیوعیه‌کانی سلیمانی له لایه‌ن پیاوکوزه‌کانی کانی ماسییه‌وه، له ئه‌ستوی حه‌مه‌په‌شیدی ئه‌شیدی شاهه و «که‌مال به‌رقی» دایه و ئهه تاوانه سه‌رئن‌ن‌جامی بپیاریکی سه‌رپیتی ئهه دوو که‌سه بووه، نه‌ک هه‌لویستی پارتی و بارزانی. (۲)

ئهه بچوونه‌ی حه‌مهی عه‌زیزده، ته‌قه‌لایه‌کی بیسوده، لای که‌م بچ خاوینکردن‌وهی په‌ریزی خوی، چونکه بارزانی ناردی به دوای پیاوکوزه‌کانی کانی ماسیدا و وهک دهستخوانه سه‌ر و کلاشنيکوفی خه‌لات‌کردن. (۴) بؤیه پیتی تیده‌چیت قلاچوکردنی شیوعیه‌کان له (۱۹۶۴/۹/۰) دا به فرمانی، یان لای که‌م به ئاگاداریی ئیسماعیل عارفی ئه‌ندامی مه‌کتکی بی سیاسی‌پدک و عه‌گید سه‌دیقی بپرسی لقی چواری پارتی بوبیت، که ئهه سه‌روده‌خته هه‌ردووکیان له سلیمانی دهبن.

حه‌مهی عه‌زیز، مالی ئاوا، هه‌نووکه ئینسان له‌سهر بیروباوه‌ر کوشتن به تاوان ده‌زانتیت، به‌لام ساسان ده‌رویش که کوری حه‌مهی ده‌رویش نادره، له شا شاپه‌رستره و ئهه درندایه‌تیبیه‌ی باوکی و ئه‌ندامانی دیکه‌ی لیزنه‌ی پیاوکوشتنی سلیمانی به زه‌روره‌تی می‌ژوویی، بوری و کردوه‌ی شورشکیرانه تیده‌گات و دهستخوشی له و پیاوکوزه‌انه‌ی کانی ماسی دهکا! (۵) له کن ساسان، قاله ته‌گه‌رانی که يه‌کیک بوبو له هاوسه‌نگه‌رکانی باوکی و هاوزه‌مان پیاوی عیراق و ئیرانیش بووه، هه‌ر له‌به‌ر ئهه هه‌کاره‌یش سه‌ری تیدا چووه، «خوا لئی خوشبووه»، وهلی شیوعیه‌کان: «هیچ له دهست نه‌هاتووه، تیکدەر، پیسايی سه‌ره‌ری بعون و قاچی هه‌مووانیان تیوه چووه». (۶) بؤیه بچ باوکی و پیاوکوزه‌کانی دیکه‌ی کانی ماسی ره‌وا بوبه، به‌هه‌ر چاوی شاریکه‌وه، به رۆزی نیوه‌ر تیروریان بکه‌ن! جیی سه‌رنجه ئهه شیوعییانه‌ی (۱۹۶۴/۹/۱۰) تیرور یان بیریندار کران، زۆربیان له سه‌روده‌ختی بزیویپه‌یداکردندا، له دووکانه‌کانیاندا، به‌ر دهستزیز دران.

هه‌زار ده‌بیثیت: «هونه‌ری شیخ‌ل‌تیف هه‌ر ئهه بوبو، کوری شیخ‌م‌هه‌مموده و به‌س». (۷) وهک چون ریشی باوک، دادی کوری کوئسه نادات، هه‌رواپش ناکریت تاوانی حه‌مهی ده‌رویش نادر له‌سهر کوره‌که‌ی بکریت به مال. به دریزایی می‌ژوو، هه‌میشه که‌سانی را بردووی سیاسی و کومه‌ل‌ایه‌تی پوچلی به‌دنار، ئهه گه‌جه‌ر و گوجه‌ر و هه‌رچی و په‌چیانه‌ی له ئه‌دېبی سیاسی‌نی نویدا به خلته‌ی پرولیتاریا نیوزد دهکرین، بچ سه‌رکوتکردنی شورشکیران، کوتکه‌کی دهستی خوینپیزدان بعون. رۆزی قه‌لاچوکردنی شیوعیه‌کانی سلیمانی (۱۹۶۴/۹/۱۰) يه‌کیکه له لایه‌ر هه‌ر ره‌شکه‌کانی می‌ژووی پدک و په‌لیه‌کی له کالبونه‌وه نه‌هاتووه به ته‌ویلی هه‌موو ئهه ترسنیکانه‌وهی له دوای ئهه قه‌ساباخانه‌یه‌وه بعون. ئهوانه‌یشی وهک ساسانی حه‌مهی ده‌رویش نادر، کوشتنی سفیل له‌سهر بیروباوه‌ر، به کاری شورشکیرانه له قه‌لهم دهدن، (۸) پیان خوش بیت یان نا، ئاوه به ئاشی فاشیسته‌کاندا دهکن.

پرشنگ فه‌لکه‌دین کاکه‌یی يه‌کیکه له دهسته‌ی نووسه‌رانی گوفاری هه‌لله، باوکی ئهه خانمه ئهه سه‌رده‌مه کومؤنیست بوبو، ئه‌گه‌ر ئهه وهخته له سلیمانی ریابا، هیچ دور نبیو، يه‌کیک بوبایه له قوربانیه‌کانی ئهه رۆزه خوینتاویه. بريا پرشنکیش وهک باوکی بانگ‌شەی بچ پشتکردنی زه‌بروزه‌نگ کردا و بواری بلاکردنه‌وهی بچ نووسینی نه‌ههخساندبا که لایه‌نی تیرور ده‌گریت و کومؤنیست به پیسايی دهچوینیت.

پیاوکوزانی کانی ماسی عوسه‌ی ئامه، مچه‌ی بابه‌که‌وره، ساله‌ی قاله حه‌لاؤ «ساله‌پیر»، حه‌مهی ده‌رویش نادر، حه‌مهی عه‌زین، قوربانی، عه‌لی بیبراهیم ده‌رویش، عه‌به لاله، قاله ته‌گه‌رانی، که‌مال به‌رقی، حه‌مه‌په‌شیدی ئهه شانه، که‌ریم دانزیپ، عه‌بدولل‌ا قه‌رتوغانی.

قوربانیه‌کانی کوشتاره‌که‌ی (۱۹۶۴/۹/۱۰) سلیمانی
(۱) شوره‌حمانی سالحی خله - ئه‌ندامی لیزنه‌ی ناچوچه سلیمانی/حشع - (۲) مه‌لا عه‌لی - بکوژی ئهه دوو شه‌هیده عوسه‌ی ئامه بوبو. - (۳) عومه‌ری مام عه‌لی - دووکاندار له خوار مزگوتی حاجی حانه‌وه. - (۴) مه‌لا حه‌مه‌ئه‌مین (دووکاندار) (۵) نوری حه‌مه‌عه‌لی - ناسراو به نوری زنگیانه، بکوژی ئهه شه‌هیده که‌ریم دانزیپ بوبو. - هه‌مان رۆز سمایل پاله‌وان و که‌ریمی عه‌بچه‌ریش به سه‌ختی بیریندار کران.
چوار قوربانیی دیکه: عارفی وهستا حه‌سنهن (کۆپاندرورو)، عوسمان سه‌یوانی (به‌رگدروو)، سالح میرزا و عه‌بدولل‌ا میرزا - برای يه‌کتری، نانه‌وا و کوردی ئیران بعون، که تیرور کران دهستیان به هه‌ویره‌که‌وه بوبو. -

هەندى لە هەلۆكانى نىيو حشۇع: شىيخ عەلى بەرزنجى، حەممە كولەبال، جەمالى عەلى فائىز، ئەكرەمى حەپسە و لەتىف حەممە مراد.

ئەگەر بە هوى ئەم نۇسىنىنەوە كەسىكى بى تاوان بىرىندار بېيت، ئەوا داواى لىبۈردن دەكەم و سەرىي پىز بۆ ھەر زانىارىيەكى نوى كە چەوتى ھەر بۆچۈونىكىم بىسەلىنىت، دادەنەۋىتنم.

٢٠٠١/٢/١١

براى ھىزام كاك ئەحمدە حامىد
سالاوى گەرم

ھەوالىنان دەپرسىم و سەركەوتتنان بۆ دەخوازم.

لە گۇڭارى «باسكار»دا، ژمارەسى ١٩٩٩ لەندەن، حەممە عەزىز باسى رووداوهكانى سەردەمى كانىي ماسى كەدوووه. ساسان كە كورى حەممە دەرىۋىش نادرە، لە ژمارە شەشى گۇڭارى «ھەلەل»دا، كە سەر بە پارتىيە و لە ئەلمانيا دەردىچىت، وەلامى داوهتەوە و شىوعىكۈشتىنى بە كارى شۇرۇشكىرىانە لە قەلەم داوه و نۇسىنىتى: "شىوعىيەكان پىسایي سەرەرىي بۇون و قاچى ھەمووانىيان تىيە چوو."

منىش خەرىكى وەلامدانەوەي ئەو ئە دوو بابەتەم و پىيوىستم بە رۆزى شىوعىكۈشتىنەكە ھەيە. ئەو رۆزە كە بۇو؟ ھەمان رۆز چەند شىوعى تىرۇر كران؟ ناويان چى بۇو؟ خۆم پىم وايە رۆزىكى ناودا استى سىپتىيمبىرى ١٩٦٤ بۇو. ئەحمدە بانىخىلانى لە بىرەوەرەيەكانىدا نۇسىنىتى ئەو تاقە رۆزە حەوت شىوعى تىرۇر كران، بەلام نە رۆزەكەي دىيارى كەدوووه، نە ناوى قوربانىيەكان.

پىشتر و پاشتىر چەند شىوعى تىرۇر كران؟ ئەوەم مەبەست نىيە، تەنيا قوربانىيەكانى ئەو تاقە رۆزەم پىيوىستە، كە دىنەن نىيم چى رۆزى بۇو. لېرە پىوهندىم بە ھىزايىان: بابى تارا، باوكى سەربىاز، جەلال دەباغ، فاتح رەسۋوول، مەلا عەلى و نايىب عەبدوللاؤھ كەدە، ھىچيان زانىارىي تەواو دروستىيان لە كەن نەبۇو.

تەكايە چى زووتەرە وەلام بەنەوە. پىشەكى سوپاس بۆ ماندووبۇونتنان.

براتان: ھەممە سەعيد ھەسن

٢٠٠١/٢/٧

براى خۆشەويىستىم كاك ھەممە سەعيد ھەسن

دواى ھەوالپىسىن و ھیواى سەركەوتن، دەستخۇشى لە ھەول و كۆشىشەكانت دەكەم. رووداوهكەي كانىي ماسى رۆزى ١٩٦٤/٩/١١ - ١٩٦٤/٩/١٠ و شەھى ١٠. بە ئەنجام گەيەنراوە. رۆزى ٩/١٠ سەر لە بەيانى تا پىش نىيەر ۋەم شەھىدە نەمانە: (١) مەلا عەلى (٢) عومەرى مام عەلى (٣) مەلا حەممە مەمین (٤) نورى حەممە عەلى (٥) ئەورەھمانى سالىھى خلە، لە مال و لەناو بازار و بېبىر چاوى خەلک و خىزانەكانىيەنەوە، كىران و فەيتىدران و كۈزىران. لە ھەمان كاتدا تەقە لە ئىسماعىيل پالەوان و كەرىمى عەبەخىرە كرا و وايانزانى مەردوون، بۆيە بەجىيان ھېشتىبوون.

چوار كەسى يەكەم ھەر رۆزى ١٩٦٤/٩/١٠ بەدەم رىتاكاوه تا كانىي ماسى ھەموويان كۈشتىن. بۆ شەھى بىلەيەن كەدوووه گوايە شەھىد ئەورەھمان رايىكەدوووه، بەلام بە كۈزراوى سووتاندىيان و تەرمەكەيان لەو چەممە خوار كانىي ماسىيەوە فرى دا.

براتان: ئەحمدە حامىد - سايمانى

٢٠٠١/٢/١٠

زىندرەكان

(١) مەممەدى حاجى مەحمود، رۆئىزىمىرى پىشەرگەيەك بەرگى سىيەم، ھېشتا چاپ نەكراوە.

(٢) نايىب عبدوللاؤ، بىرەوەرەيى ٢١ سال تىكىزشان، ج ١ سويد ١٩٩٦

(٣) حەممە عەزىز، ئاۋىتكە لە راپەردووەكى نىزىك، باسكار، ٣: ٢ ل ٨٨ لەندەن ١٩٩٩

(٤) ئەحمدە بانىخىلانى، بىرەوەرەيەكان، ل ٢٢٠ ستەكھۆلەم ١٩٩٧

(٥) ساسان مەممەد دەروىش نادر، نامەيەكى كراوە، ھەلەل، ٣: ٦ ل ٣٣ و ٣٤ ئەلمانىا ٢٠٠٠

(٦) سەرچاوهى پىتشۇو.

(٧) ھەزار، چىشتى مەجيور، ل ١٠٧ ١٩٩٧ پاريس

(٨) سەرچاوهى پىنچەم.

سوپاس بۆ ھىزايى ئەحمدە حامىد و ھەمۇو ئەو بەرپىزانەيشى لە نامەكەمدا ناويان ھاتۇوه، ئاخىر ئەوانىش ھېننەي بىرەننەوە بە ھانىيانەوە ھات، بە ھانىامەوە ھاتن و تىشكى زانىارىيەكانىيان، لە كاتى نۇسىنى ئەم باسەدا بەرچاوى روون كەدمەوە.

